

AUDIENȚĂ LA SFÂNTUL PETRU

Rolea Nicolae

Azi, cu căciula-n mână am ciocănit la Poartă
Și-l rog pe Sfântul Petru să-mi fie mesager
Pentru neamul meu, cu amărâta-i soartă,
Să ceară sus, la Domnul, un strop de adevăr.

Salvează-mi, Sfinte, țara cu tot ce are neamul
Și sufletul din mine ți-l dăruiesc de-acum,
Eu sunt iobagul vremii și frunzele și ramul
N-am să le las uitarii prin pulbere și fum.

Și nu știu cum se face dar vreau să fie bine
Și luna românească să fie iar pe cer.
Salvează-mi câmpul țării și bălțile senine
Că se pierdură triste prin viscole și ger.

Hai vino, Preamărite, acum este momentul
Să iei din flăcări trupuri și suflete, duium,
Și crezul țării mele, trecutul și prezentul
Le vindecă de plagă, de boală și de scrum.

Îți cunoscură pașii ținuturi de poveste
Dar pe la noi, în țară, tristețea curge, rea.
Hai, dă-ne, Preamărite, măcar o mică veste
Că ne salvezi destinul și sfânta Țara mea.

Acum este nevoie, ne plânge România,
Salvează-ne de rele că viața-i tot mai grea!
Și dacă poți, Mărite, redă-ne iar mândria
Și-ți voi plăti lucrarea cu însăși viața mea.

07.11.2015